

**Szili Katalin megnyitja
König Róbert kiállítását november 15-én
a Parlament Kuppolatermében**

**Kedves Budaörsiek, Budakesziek, Solymáriak, Budapesti, Soroksári Vendégek! Igen tisztelt Művész Urak! Tisztelt Képviselőtársaim!
Kedves Barátaim!**

Amikor az elmúlt évben Budaörsön a temetőkertben a magyarországi németek elűzetésének 60. évfordulójára elkészített emlékmű avatóján találkoztunk, akkor én ígéretet tettem Önöknek arra, hogy a Magyar Országgyűlés falai közt a magyarországi németek jogfosztásához, elhurcolásához és elűzetéséhez tartozóan parlamenti napot szervezünk, melyre a még élő túlélők németországi és magyarországi képviselőit is meghívom.

A közép-európai társadalmi rendszerek megváltoztatása volt szükséges ahhoz, hogy a témáról egyáltalán beszélni lehessen: az 1989 őszén végrehajtott, jogállamunkat megeremtő Alkotmány-módosítás kimondja, hogy a nemzeti és etnikai kisebbségek államalkotó tényezők –, azaz mindenki mással egyenrangú állampolgárok. Nekünk, politikusoknak az a kötelességünk, hogy a szégyenletes politikai döntésekért felelős elődeink helyett kimondjuk: *Bocsánat!* És iránytűként álljon előttünk az a mondat is: *Soha többé!* A megkövetés, a kibeszélés talán hozzásegít ahhoz, hogy a fájdalmak batyuját letehessük, és megbékélve élhessünk egymás mellett.

Köszönöm a budakeszi asszonyoknak a szép népdalokat. Örülök, hogy itt van velünk Galambos Lajos, nagyon jó, hogy vállalta a kiállítást a klasszikus grafikai eljárások mestere, König Róbert. S milyen érdekes, az „Ulmi bárka”, König Róbert grafikáinak visszavisszatérő témája – szimbolikája lehet mindannak a folytonos újakezdésnek, ami a Duna medencében élő németiség sorsát olyannyira jellemzi. Köszönöm Kollégáimnak, hogy korabeli dokumentumokat felkutattak és a tárlókban elhelyezve velünk megismertetik. Köszönöm az MTI-nek, hogy archív fotóikból egy válogatást itt közszemlére tehetünk.

**Katalin Szili eröffnet
die Ausstellung von Robert König am 15.
November im Kuppelsaal des Parlaments**

***Liebe Bürger aus Wudersch, Wudigess, Schaumar, Budapest, Soroksár! Sehr geehrte Herren Künstler! Sehr geehrte Abgeordnete!
Meine lieben Freunde!***

Ich freue mich, dass wir uns hier in der Kuppelhalle treffen, und ich freue mich über das Zustandekommen dieser Veranstaltung.

Das Gebäude, das Ungarische Parlament, in dem wir uns befinden, ist ein Beispiel dafür, wozu ein Volk fähig ist, wenn es zusammenhält, denn die Verwirklichung der Entwürfe von Imre Steindl durch die Begabung, den Fleiß und die präzisen Fachkenntnisse von mehrsprachigen Handwerkerkern machte dieses Gebäude zu dem schönsten Gebäude in Europa. Die Veränderung der Gesellschaftssysteme in Mitteleuropa war dazu nötig, dass man über das Thema „Vertreibung“ überhaupt sprechen konnte.

Die im Herbst 1989 erfolgte, unseren Rechtsstaat errichtende Modifizierung der Verfassung schreibt vor, dass die nationalen und ethnischen Minderheiten in Ungarn staatsbildende Faktoren sind – also alle sind gleichrangige Staatsbürger.

Ich bedanke mich bei dem Chor von Budakeszi/Wudigess für die schönen, herzergreifenden Volkslieder. Ich freue mich, dass Lajos Galambos heute unter uns weilt, ich höre ihn gern, wie er Trompetespielt, wie er durch das Musizieren die Sorgen vergessen macht. Es ist sehr gut, dass der Meister der klassischen graphischen Verfahren, Róbert König, die Ausstellung übernahm. Die Welt, die er uns hier heute zeigt, ist zugleich schön und schmerzvoll, voller Kämpfe und doch fruchtbar. Wie interessant ist es, dass das immer wiederkehrende Thema der Graphiken von Róbert König, der Ulmer Schachtel als Symbol für den ständigen Neuanfang stehen könnte, der für das Schicksal des Deutschtums im Donau-Becken charakteristisch ist.

Ich bedanke mich bei meinen Kollegen, dass sie die zeitgenössischen Dokumente gefunden und uns bekannt machen. Ich bedanke mich bei dem Ungarischen Nachrichtenbüro, dass sie uns die Archiofotos zur Verfügung gestellt haben.

